

Az Róth Fiúk Az Aradi Jégpályán

A képen az aradi jégpályán vagyunk láthatók az öcsémmel [Róth György]. Én jobbról az első vagyok, mellettem van az öcsém.

Aradon két helyen laktunk. Az első egy nagyon szép, de kisebb lakás volt, viszonylag közel a Maroshoz. Ott volt egy udvar, és alattunk egy román család lakott. Összeismerkedtem velük, mert ott volt egy velem egykorú gyerek, Mircea. Onnan négy-öt éves koromban elkerültem egy másik aradi lakásba, ami egész közel volt a hídhöz. Egy bérháznak az egyik emeletén laktunk. Ez egy nagyon szép, tágas lakás volt. Négy szobánk volt, és a lakás hátsó végében lakott a "grósz", Regina nagymamámat hívtuk így.

A szalonban négy hatalmas könyvszekrény állt, ami tele volt könyvekkel. Festmények is voltak a falon egy-két nagybányai festőtől. Ezek a képek a háború alatt eltűntek a budapesti lakás pincéjéből. Apám nagyon szerette a bútorokat és a népi cserepeket. Volt egy jelentős bokálygyűjteménye, és gyakran vásároltak anyámmal a korabeli vásárokon. Fürdőszobánk is volt, nem is egy, hanem kettő. Nekünk külön kis fürdőszobánk volt az öcsémmel.

Nekem volt egy német fräuleinem, aki egy újaradi sváb asszony volt. Az igazi nevét nem is tudom, mert mi csak frulinak hívtuk. A frulival egy szobában laktunk. Ez a fruli borzasztó erélyes és szigorú volt. Szerintem még anyám is félt tőle. Engem nagyon megnyomorított, ami egész életemre kihatott. Az öcsémet jobban szerette, mint engem, mert ő akkor már ott volt nálunk, amikor az öcsém született. Borzasztóan félttem, de rengeteget tanultam is tőle. Egyrészt németül, úgyhogy hatéves koromban már gót betűket tudtam írni németül, meg énekelni is tanított, meg meg kellett tanulnom biciklizni, korcsolyázni meg úszni. Nagyon hasznos volt, de én borzasztóan utáltam.